

**Zarządzenie nr 19/18
Głównego Inspektora Pracy**

z dnia 6 marca 2018 r.

**w sprawie używania przez pracowników Państwowej Inspekcji Pracy
do celów służbowych samochodów niebędących własnością pracodawcy
oraz zwrotu kosztów z tego tytułu**

Na podstawie § 2 ust. 2 statutu Państwowej Inspekcji Pracy, stanowiącego załącznik do zarządzenia Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 27 sierpnia 2007 r. w sprawie nadania statutu Państwowej Inspekcji Pracy (M. P. poz. 657, z 2009 r. poz. 76, z 2011 r. poz. 19 i 851 oraz z 2017 r. poz. 1189), zarządza się, co następuje:

§ 1. Zarządzenie określa zasady używania przez pracowników Państwowej Inspekcji Pracy, zwanych dalej „pracownikami”, samochodów osobowych niebędących własnością Państwowej Inspekcji Pracy, zwanych dalej „samochodami prywatnymi”, w celach służbowych oraz zwrotu kosztów z tego tytułu.

§ 2. 1. Pracownicy, którzy posiadają aktualne zaświadczenie lekarskie o braku przeciwwskazań do prowadzenia samochodu w celach służbowych, mogą używać dojazd lokalnych, odbywanych w celu załatwiania spraw służbowych, samochodów prywatnych na podstawie umów cywilnoprawnych zawartych zgodnie z § 3 ust. 3.

2. Za jazdę lokalną uznaje się jazdę odbywaną w granicach administracyjnych miejscowości, w której znajduje się siedziba pracodawcy lub miejscowości, która została wskazana pracownikowi jako stałe miejsce pracy.

3. Wzory umów, o których mowa w ust. 1, zawieranych z:

- 1) pracownikami Głównego Inspektoratu Pracy, określa załącznik nr 1 do zarządzenia;
- 2) pracownikami okręgowych inspektoratów pracy, określa załącznik nr 2 do zarządzenia;
- 3) pracownikami Ośrodka Szkolenia Państwowej Inspekcji Pracy im. Profesora Jana Rosnera we Wrocławiu, zwanego dalej „Ośrodkiem”, określa załącznik nr 3 do zarządzenia.

§ 3. 1. Koszty używania samochodów prywatnych do celów określonych w § 2 ust. 1 są pokrywane według stawki za jeden kilometr przebiegu, uzależnionej od pojemności skokowej silnika samochodu prywatnego, w ramach przyznanego pracownikowi miesięcznego limitu kilometrów na jazdy lokalne.

2. Stawka za jeden kilometr przebiegu samochodu prywatnego, o której mowa w ust. 1, wynosi:

- 1) dla samochodu o pojemności skokowej silnika do 900 cm³ – 0,5214 zł;
- 2) dla samochodu o pojemności skokowej silnika powyżej 900 cm³ – 0,8358 zł.
 3. Miesięczny limit kilometrów, o którym mowa w ust. 1, ustalają:
 - 1) Główny Inspektor Pracy – w umowach zawieranych z pracownikami Głównego Inspektoratu Pracy;
 - 2) okręgowy inspektor pracy – w umowach zawieranych z pracownikami okręgowego inspektoratu pracy;
 - 3) dyrektor Ośrodka – w umowach zawieranych z pracownikami Ośrodka.
 4. Miesięczny limit kilometrów jest uzależniony od liczby mieszkańców w miejscowości, o której mowa w § 2 ust. 2, i nie może przekroczyć:
 - 1) 300 km – w miejscowości do 100 tys. mieszkańców;
 - 2) 500 km – w miejscowości ponad 100 tys. do 500 tys. mieszkańców;
 - 3) 700 km – w miejscowości ponad 500 tys. mieszkańców.
 5. Miesięczny limit kilometrów ustala się na podstawie przewidywanych potrzeb wynikających z zadań realizowanych przez pracownika.
 6. Stawki określone w ust. 2 obejmują koszty płatnego parkingu.

§ 4. 1. Zwrot kosztów używania samochodów prywatnych do celów określonych w § 2 ust. 1, następuje w formie miesięcznego ryczału, obliczonego jako iloczyn stawki za jeden kilometr przebiegu, określonej w § 3 ust. 2, i miesięcznego limitu kilometrów, o którym mowa w § 3 ust. 1, po złożeniu przez pracownika pisemnego oświadczenia o używaniu przez niego samochodu prywatnego do celów służbowych w danym miesiącu. Oświadczenie składa się do 5. dnia miesiąca następującego po miesiącu, za który ryczałt ma być wypłacony. Wzór oświadczenia stanowi załącznik nr 4 do zarządzenia.

2. Kwotę miesięcznego ryczału, o którym mowa w ust. 1, zmniejsza się o jedną dwudziestą drugą za każdy roboczy dzień nieobecności pracownika w miejscu pracy z powodu choroby, urlopu, podróży służbowej trwającej co najmniej 8 godzin lub innej nieobecności w pracy oraz za każdy dzień roboczy, w którym pracownik nie dysponował samochodem prywatnym do celów służbowych.

§ 5. 1. Na wniosek pracownika, który posiada aktualne zaświadczenie lekarskie o braku przeciwwskazań do prowadzenia samochodu w celach służbowych, kierownik jednostki organizacyjnej Państwowej Inspekcji Pracy albo osoba przez niego upoważniona, może wyrazić zgodę na przejazd w podróży służbowej samochodem prywatnym.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, pracownik składa w postaci elektronicznej w systemie Navigator w formie planu pracy do zatwierdzenia.

3. Zgoda na przejazd w podróży służbowej samochodem prywatnym każdorazowo udzielana jest w systemie Navigator przez zatwierdzenie planu pracy, o którym mowa

w ust. 2, przez kierownika jednostki organizacyjnej Państwowej Inspekcji Pracy albo osobę przez niego upoważnioną.

4. Zgoda na przejazd w podróży służbowej samochodem prywatnym może być udzielona, jeżeli w dniu podróży dana jednostka organizacyjna Państwowej Inspekcji Pracy nie dysponuje samochodem służbowym. W uzasadnionych przypadkach kierownik tej jednostki może udzielić zgody pomimo niewykorzystania samochodów służbowych.

§ 6. 1. W przypadku przejazdu w podróży służbowej samochodem prywatnym pracownikowi przysługuje zwrot kosztów przejazdu w wysokości stanowiącej iloczyn przejechanych kilometrów i stawki za jeden kilometr przebiegu.

2. W przypadku przejazdu w podróży służbowej samochodem prywatnym odbywanym przez pracowników okręgowego inspektoratu pracy do miejscowości znajdującej się w granicach właściwości terytorialnej tego inspektoratu, stawka, o której mowa w ust. 1, wynosi:

- 1) dla samochodu o pojemności skokowej silnika do 900 cm³ – 0,5214 zł;
- 2) dla samochodu o pojemności skokowej silnika powyżej 900 cm³ – 0,8358 zł.

3. W przypadku przejazdu w podróży służbowej samochodem prywatnym odbywanym przez pracowników okręgowego inspektoratu pracy do miejscowości znajdującej się poza granicami właściwości terytorialnej tego inspektoratu, stawka, o której mowa w ust. 1, wynosi:

- 1) dla samochodu o pojemności skokowej silnika do 900 cm³ – 0,3214 zł;
- 2) dla samochodu o pojemności skokowej silnika powyżej 900 cm³ – 0,6358 zł

4. Stawki określone w ust. 3 stosuje się odpowiednio do przejazdów w podróżach służbowych pracowników Głównego Inspektoratu Pracy oraz Ośrodka.

5. Przejechane kilometry zaokrągla się do pełnych kilometrów w ten sposób, że:

- 1) poniżej 0,50 km – do pełnego kilometra w dół;
- 2) od 0,50 km – do pełnego kilometra w górę.

§ 7. Pracownikowi zwraca się koszty w udokumentowanej wysokości za poniesione w czasie podróży służbowej wydatki na opłaty za płatne parkingi i autostrady.

§ 8. Kierownik jednostki organizacyjnej Państwowej Inspekcji Pracy określa szczegółowe zasady rozliczania kosztów podróży służbowych w kierowanej przez siebie jednostce.

§ 9. Traci moc zarządzenie nr 2/18 Głównego Inspektora Pracy z dnia 19 stycznia 2018 r. w sprawie używania przez pracowników Państwowej Inspekcji Pracy do celów

służbowych samochodów niebędących własnością pracodawcy oraz zwrotu kosztów z tego tytułu.

§ 10. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 2018 r.